

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1046/2014
23.10.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгомира Милојевића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.В., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.В., адвоката Љ.П. из Н.С., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду Посл.бр.К.19/13 од 25.04.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Посл.бр.Кж1-2234/13 од 15.05.2014. године, у седници већа одржаној дана 23.10.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.В., адвоката Љ.П., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду Посл.бр.К.19/13 од 25.04.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Посл.бр.Кж1-2234/13 од 15.05.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Посл.бр.К.19/13 од 25.04.2013. године окривљени С.В. оглашен је кривим, и то изреком под тачком 1. за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика (КЗ) за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од 3-три године, а изреком под тачком 3. за кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези са ставом 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од 3-три месеца па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 3-три године и 2-два месеца и од окривљеног је одузета опојна дрога ... укупне нето тежине ... грама, упаковане на начин ближе описан у изреци првостепене пресуде, као и дигитална вага марке ... и електрични млин марке ... те фалсификована лична карта серијског броја ... која гласи на име Б.В. Истом пресудом, на основу члана 354. став 1. тачка 3. ЗКП, према окривљеном је одбијена оптужба да је учинио кривично дело недозвољено држање оружја из члана 348. став 1. КЗ, описано под тачком 2. изреке и од окривљеног је из разлога опште безбедности одузето ватрено оружје и то пиштољ марке ... модел ..., серијски број ... калибра ... са припадајућим оквиром без метака, док је окривљени обавезан на плаћање суду трошкова поступка у износу од 40.061,41 динар који се односе на трошкове вештачења и паушала у износу од 5.000,00 динара, све у року од 30 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Апелациони суд у Новом Саду, пресудом Посл.бр. Кж1-2234/13 од 15.05.2014. године, одбио је као неосноване жалбе окривљеног С.В., браниоца окривљеног С.В. и Вишег јавног тужиоца у Новом Саду и пресуду Вишег суда у Новом Саду Посл.бр.К.19/13 од 25.04.2013. године, потврдио.

Бранилац окривљеног С.В., адвокат Љ.П., поднела је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона и то члана 439. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине пресуде Вишег суда у Новом Саду број К.19/13 од 25.04.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 2234/13 од 15.05.2014. године и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање током којег ће бити отклоњене повреде на које је указано овим захтевом или да преиначи наведене пресуде и окривљеног С.В. ослободи од оптужбе за кривично дело неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа, у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ 72/11 ... 55/14) (у даљем тексту: ЗКП) у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.В., адвоката Љ.П., је недозвољен.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, у односу на кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, а с тим у вези наводи да првостепени суд није определио да ли је предметна опојна дрога власништво окривљеног или је то дрога коју је он затекао у стану који је привремено користио и која је припадала Ђ.Н. који је живео у том стану и привремено га напустио. У вези с тим оспорава и као погрешно становиште првостепеног суда да то питање није од одлучног значаја и да је окривљени у оба случаја извршилац предметног кривичног дела, односно и ако је дрогу затекао у стану јер је исту држао ради даље продаје пошто је, тиме што је од укупне количине од око ... грама опојне дроге ... која се налазила у стану узео 2 грама и поклонио Ј.П., јасно и недвосмислено ставио на знање да располаже тим ... и манифестовао свој однос власништва над укупном количином предметне дроге, а и да није имао намеру да прода ту дрогу знао је да је намењена продаји па стоји његов умишљај на држање опојне дроге која је намењена даљој продаји. Насупрот том становишту суда, бранилац окривљеног сматра да само присвајање у једном наврату 2 грама ... од наведене укупне количине представља поткрадање власника те дроге, а не манифестовање воље и намере окривљеног да је држи ради даље продаје и да стога наведена радња окривљеног уопште није кривично дело за које је окривљени оглашен кривим.

Према изложеним наводима захтева, бранилац окривљеног, само формално се позивајући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, по питању да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело, у суштини оспорава закључак суда о постојању и границама умишљаја окривљеног као захтеваног субјективног обележја за постојање кривичног дела у питању, оспоравањем

правилности оцене првостепеног суда чињеница и околности од значаја за тај закључак и изношењем сопствене и другачије оцене истих, што изложене наводе захтева своди на чињенично питање.

Међутим, одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног сходно ограничењу његових права правима која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, због чега је предметни захтев браниоца окривљеног недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења тако што је, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.В. одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.**

**Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.**